

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie M. P., P. C., oskarżonych z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 2021 r.,

wystąpienia Sądu Okręgowego w Ł.

o przekazanie sprawy IV K (...) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w  
P.**

### UZASADNIENIE

W dniu 29 czerwca 2017 r. do Sądu Okręgowego w Ł. wpłynął akt oskarżenia przeciwko M. P., P. C., K. G. oskarżonym o czyny z art. 286 § 1 kk i inne. Do aktu oskarżenia dołożono wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 2 k.p.k. o wydanie wobec oskarżonej K.G. wyroku skazującego na posiedzeniu.

W dniu 17 sierpnia 2017 r. do udziału w sprawie w charakterze oskarżycielki posiłkowej zgłosiła się A. G. jako pokrzywdzona czynami zarzuconymi w punktach CCXLI oraz MMLXIII aktu oskarżenia. A. G. była ówczesnym pracownikiem sekretariatu IV Wydziału Karnego tegoż Sądu.

W związku z tym w dniu 20 września 2017 r. Sąd Okręgowy w Ł. wydał postanowienie w sprawie VI Pen (...), o wyłączeniu od rozpoznania sprawy IV K (...) wszystkich sędziów orzekających wówczas w IV Wydziale Karnym. Podstawą do podjęcia takiej decyzji było złożenie przez sędziów oświadczeń, w których wskazali, że z uwagi na

długotrwałą współpracę w tym samym wydziale z oskarżycielką posiłkową istnieją wobec nich powody do wyłączenia od rozpoznania sprawy z art. 41 § 1 k.p.k.

W dniu 26 października 2017 r. przeprowadzono posiedzenie w przedmiocie wydania wobec K. G. wyroku w trybie art. 335 § 2 k.p.k. Wyrok ten nie obejmował czynów, które dotyczyły oskarżycielki posiłkowej A. G.

Natomiast wyłączona do odrębnego rozpoznania sprawa przeciwko M.P. i P. C., została zarejestrowana pod sygnaturą XVIII K (...), a w dniu 11 grudnia 2017 r., po stwierdzeniu przez Sąd Okręgowy w Ł. swojej niewłaściwości została przekazana do rozpoznania Sądu Rejonowemu w P. W dniu 5 października 2020 r. Sąd Rejonowy w P. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ł. z powodu stwierdzenia możliwości zakwalifikowania czynów zarzucanych oskarżonym z zastosowaniem art. 294 § 1 k.k.

Sprawa wpłynęła do Sądu Okręgowego w Ł. w dniu 12 listopada 2020 r. i została zarejestrowana pod sygnaturą IV K (...). Wylosowany do jej rozpoznania Sędzia T. K. był objęty postanowieniem z dnia 20 września 2017r. Postanowienie to nie dotyczyło jednak sędziego A. K., który w chwili jego wydania nie orzekał jeszcze w Sądzie Okręgowym w Ł. W dniu 19 stycznia 2021 r. sędzia ten złożył jednak oświadczenie z wnioskiem o wyłączenie z uwagi na trwającą co najmniej rok współpracę z oskarżycielką posiłkową. Wprawdzie w dniu 3 marca 2021 r. Sąd Okręgowy w Ł. wydał postanowienie o odmowie wyłączenia sędziego A. K. od udziału w tej sprawie z uwagi na to, że nie został wyznaczony do jej rozpoznania, ale po wydaniu tego postanowienia sędzia A. K. został wylosowany przez SLPS do rozpoznania tej sprawy. W związku z tym, Sąd Okręgowy w Ł. wyłączył go na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. od rozpoznania sprawy.

Zdaniem Sądu Okręgowego w Ł., z uwagi na złożenie wniosków w trybie art. 41 § 1 k.p.k. przez wszystkich sędziów orzekających w IV Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w Ł., w którym ma zostać rozpoznana sprawa IV K (...), uznać należy, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za uwzględnieniem wniosku o przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w Ł. jest zasadny. Oskarżycielkę posiłkową jako byłą pracowniczkę sekretariatu IV Wydziału Karnego i obecną pracownicę Wydziału Penitencjarnego tego Sądu łączą z jego Sędziami wieloletnie relacje zawodowe. Jeśli

chodzi o inne wydziały karne tego samego Sądu, to – jak zwrócił na to uwagę Sąd składający wniosek – znajdują się one w tym samym budynku, na tym samym piętrze. Dlatego – nawet gdyby nie było podstaw do wyłączenia wszystkich orzekających w tych wydziałach sędziów od orzekania w sprawie – istnieją powody uzasadniające przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k.

Przemawia za tym przede wszystkim społeczny odbiór rozpoznania przedmiotowej sprawy przez ten sam Sąd, który zatrudnia A. G. Postronni obserwatorzy mogliby bowiem powziąć wątpliwość co do bezstronności sądu. Nie przesądza to zasadności takich wątpliwości, ale ich wystąpienie samo w sobie jest niekorzystne dla dobra wymiaru sprawiedliwości. Z perspektywy opinii publicznej opisana sytuacja procesowa może być postrzegana jako orzekanie przez sąd właściwy we własnej sprawie. Takie stanowisko znajduje oparcie w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczącym wniosków złożonych na podstawie art. 37 k.p.k. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2020 r., IV KO 159/19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2020 r., IV KO 14/19). Przesądza to o zasadności złożonego wniosku o potrzebie przekazania sprawy innemu równorzędnemu Sądowi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.